

Міністерство освіти і науки України
Білоцерківський національний аграрний університет
Дебреценський університет (Угорщина)
Європейський інститут ім. М.Коперніка Університету економіки в Бидгощі (Польща)
Інститут Конфуція Київського національного лінгвістичного університету
Університет Савуа-Мон Блан (Франція)
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
Національний університет харчових технологій
Рівненський державний гуманітарний університет
Маріупольський державний університет
Криворізький державний педагогічний університет
Міжнародна перекладацька компанія Translatel
Федерація обмінів «Франція-Україна»
Бюро перекладів «АДМІРАЛ»

З Б І Р Н И К М А Т Е Р І А Л І В

IV МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ

**«Актуальні питання інтернаціоналізації
вищої освіти в Україні: лінгвістичний, правовий
та психолого-педагогічний аспекти»
(електронне видання)**

23-24 березня 2023 року

Біла Церква –2023

Актуальні питання інтернаціоналізації вищої освіти в Україні: лінгвістичний, правовий та психолого-педагогічний аспекти: матеріали IV Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції (Біла Церква, 23-24 березня 2023 р.). – Біла Церква: БНАУ, 2023. – 176 с.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р. екон. наук, професор, ректор БНАУ.

Варченко О.М., д-р. екон. наук, професор, проректор з наукової та інноваційної діяльності БНАУ.

Димань Т.М., д-р. с.-г. наук, професор, проректор з освітньої, виховної та міжнародної діяльності БНАУ.

Зубченко В.В., канд. екон. наук, начальник відділу навчально-методичної та виховної роботи БНАУ.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук, декан соціально-гуманітарного факультету БНАУ.

Ігнатенко В.Д., канд. пед. наук, доцент, зав. кафедри романо-германської філології та перекладу БНАУ.

Цвид-Гром О.П., канд. філол. наук, доцент, зав. кафедри іноземних мов БНАУ.

Боньковський О.А., начальник відділу зовнішньоекономічної та інвестиційної діяльності БНАУ.

Любимова Ю.С., канд. філол. наук, доцент, директор Інституту Конфуція КНЛУ.

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук, начальник редакційно-видавничого відділу БНАУ.

Збірник містить матеріали учасників IV Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції «Актуальні питання інтернаціоналізації вищої освіти в Україні: лінгвістичний, правовий та психолого-педагогічний аспекти», що присвячені висвітленню широкого кола питань, які стосуються інтернаціоналізації вищої освіти.

Автори несуть відповідальність за достовірність фактів, цитат, посилань на літературні джерела та вживання власних імен.

<https://science.btsau.edu.ua/taxonomy/term/27>

Нікітенко О. І. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕАГУВАННЯ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ.....	101
Сидоренко В.В. ІНДЕКСИ ЦИТУВАННЯ У ВИЗНАЧЕННІ НАУКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	103
Поляруш-Сафроненко С.О. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПИТАНЬ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ.....	106
Пахомова А.О. ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА МАГІСТРІВ ПРАВНИКІВ В УМОВАХ РОБОТИ ДИСТАНЦІЙНИХ ЮРИДИЧНИХ КЛІНІК.....	110
Макарчук В.В. ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН СТОСОВНО СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ТА ПЕРЕПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	112
Сокиринська О.А. ЗАХИСТ КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ ТА ІСТОРИЧНИХ ПАМ'ЯТОК ПІД ЧАС ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ.....	114
Малишко І.В. РЕФОРМУВАННЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	116
Аргат Я.П. ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	118
Мельник В.О. ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	120
Росавіцький О.О. ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРАВОВОГО ДОСВІДУ В РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ.....	121
Терещук М.М. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ОСВІТУ УКРАЇНИ, ОКРЕМИХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН ТА ЄС.....	123
Тимошук О.Г. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ МАГІСТЕРСЬКИХ ПРОГРАМ В ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЗВО: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ.....	125
Обіюх Н.М. ПРАВОВА КУЛЬТУРА ТА ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ.....	128

Секція 5. Дистанційна освіта: виклики сьогодення

Терепищій С.О. ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ ПІД ЧАС ВІЙНИ.....	131
Данилейчук І. М. ОСОБЛИВОСТІ ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ БУЛІНГУ В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	133
Любимова Ю.С. ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ: ВИКЛИКИ І ПЕРСПЕКТИВИ (НА ПРИКЛАДІ РОБОТИ ІНСТИТУТУ КОНФУЦІЯ КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ЛІНГВІСТИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ).....	135
Клочко А.О., Скуловатова О.В. ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ.....	137
Сімакова С.І. ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	139
Гулієва Д. О., Баканова Д. С. ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ.....	141
Нежива О.М. INSTAGRAM ЯК ІНСТРУМЕНТ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	144
Майбородіна Н.В., Герасименко В.П. ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА В УКРАЇНІ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНСТРУМЕНТІВ GOOGLE.....	146
Сидоренко Ю.В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ В ДИСТАНЦІЙНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	149

НІКІТЕНКО О. І., д-р. юрид. наук, проф., професор кафедри публічно правових дисциплін, академік Академії адміністративно-правових наук, Заслужений юрист України

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕАГУВАННЯ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Окреслено увагу на адміністративно-правовому реагуванні у сфері забезпечення національної безпеки.

Ключові слова: національна безпека, адміністративне право, поліція, поліцейська держава.

В Україні діяльність поліції – врегульована в Конституції, де закладено її підстави та межі, а також в інших правових актах. Провідні конституційні принципи – повага і захист честі людини, основних прав та демократичної правової держави та забезпечення безпеки у прикордонних районах України визначають цілі та межі поліцейської діяльності. Відвернення внутрішніх та зовнішніх загроз у прикордонних районах є конституційно-правовим обов'язком держави та її невід'ємною функцією. Тому поліцейське право та право забезпечення безпеки володіє конституційною та організаційно-правовою легітимністю.

Конституційно-правовий обов'язок держави – забезпечувати захист поліцейських прав з одного боку та в адміністративному і адміністративно-процесуальному праві – з іншого, суттєво відрізняються напрямком захисту. Адміністративне право серед інших виконує загальне та спеціально превентивну функцію, яка реалізується при призначенні заходів виховання та забезпечення безпеки у прикордонних районах України. Поліцейське право має безпосередньо на меті усунення загрози, яка спрямовується на охорону конституційними та поліцейськими нормами правові блага. Через це поліцейське право має цінніший зв'язок з охоронною функцією правоохоронних органів держави, оскільки воно слугує відверненням конкретних внутрішніх загроз, а не покаранням за них.

Словосполучення «поліцейська держава» використовується в політичному спілкуванні тільки тоді, коли адміністративне право або правопорядок не мають одностайного, консенсуального схвалення. Якщо держава і право дістають широке розуміння з боку населення, при реалізації своїх функцій демократично-правова держава не потребує масованого використання поліції та водночас уникає небезпеки монополізації політичної влади. Однак такі процеси не повинні привести до відмови держави від безпеки та її гарантії. Це нова концепція гарантування внутрішньої безпеки базується на партнерських стосунках поліції та суспільства. Для гарантування внутрішньої безпеки у прикордонних районах України співпрацює з правоохоронними органами держави та з громадянами то підприємствами, що

займаються охоронною діяльністю, а також із соціальними службами державного чи суспільного походження.

Декларація про поліцію [1] прийнята 1979 р. Парламентською асамблеєю Ради Європи (резолюція №690) і розглядається як своєрідний еквівалент «Кодексу поведінки посадових осіб із підтримання правопорядку» Генеральною асамблеєю ООН у 1979 р. [2]. Поліцейська влада багатьох країн Європи поклала декларацію в основу своїх професійних стандартів. Етика - це критична дисципліна, предметом якої є вивчення норм поведінки та етичних переконань. Європейський кодекс поліцейської етики - це сукупність принципів і напрямів для визначення цілей поліції, її функціонування та контролю над нею.

Конституція є не тільки основою поліцейської діяльності, а й водночас встановлює межі цієї діяльності. В поліцейському праві конституційні права і свободи набувають класичного змісту, адже саме вони підлягають захисту. Стосовно цього Білявський М. М. зазначив: поліцейське право розглядається у контексті таких питань як «наука про поліцію» «наука права внутрішнього управління», «адміністративного права» - поняттях, що мали широке застосування на рубежі ХІХ - ХХ ст., він писав, що «всі це різні назви тієї галузі юриспруденції, де йдеться мова про юридичні норми, які регулюють адміністрацію та про юридичні відносини [3, с. 304].

Словосполучення «поліцейська держава» використовується в політичному спілкуванні тільки тоді, коли адміністративне право або правопорядок не мають одностайного, консенсуального схвалення. Якщо держава і право дістають широке розуміння з боку населення, при реалізації своїх функцій демократично-правова держава не потребує масованого використання поліції та водночас уникає небезпеки монополізації політичної влади. Однак такі процеси не повинні привести до відмови держави від безпеки та її гарантії. Це нова концепція гарантування внутрішньої безпеки базується на партнерських стосунках поліції та суспільства. Поліцейське право та право забезпечення безпеки володіє конституційною та організаційно правовою легітимністю. Завдання поліції в Україні є забезпечення правового миру та внутрішньої безпеки, охорони державного кордону, охорона прав і інтересів громадян та правопорядку від зазіхань на їхню діяльність з боку зовнішніх та внутрішніх впливів. Саме в останній сфері держава має безліч обов'язків, які відповідають правам окремих осіб: захисту чистоти та гідності людини, її життя та здоров'я, шлюбу та сім'ї, забезпечення охорони правопорядку здійснення політичних прав, тощо, в прикордонних районах України [3, с. 254].

Отже, адміністративне право і поліцейське право - це управління у сфері діяльності правоохоронних органів, спрямована на межі забезпечення безпеки у прикордонних районах України, регламентоване чинним законодавством. Поліція - спеціалізований державою правоохоронний орган, що має спеціальні функції, здатний захищати права громадян і громадянське суспільство. Тому функції поліції, (як правоохоронного органу) регламентується широким комплексом правових норм різних галузей як публічного, так і приватного права.

Список використаних джерел:

1. Резолюція № 690 (1979) Парламентської асамблеї Ради Європи «Декларація про поліцію»: Резолюція Ради Європи від 08.05.1979 р. № 690 (1979). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_803#Text (дата звернення: 09.03.2023).
2. Резолюція 34/169 Генеральної Асамблеї ООН «Кодекс поведінки посадових осіб з підтримання правопорядку»: Резолюція Орг. Об'єдн. Націй від 17.12.1979 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_282#Text (дата звернення: 09.03.2023).
3. Мельник Р. С., Бевзенко В. М. Загальне адміністративне право : навч. посіб. / за заг. ред. Р. С. Мельника. Київ : Ваіте, 2014. 376 с.

УДК 001.891:378.4(045)

СИДОРЕНКО В.В., канд. юрид. наук, доц., завідувач кафедри права та соціально-поведінкових наук

*Білоцерківський інститут економіки та управління Університету «Україна»,
м. Біла Церква, Україна*

ІНДЕКСИ ЦИТУВАННЯ У ВИЗНАЧЕННІ НАУКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Проаналізовано роль індексів цитування у визначенні наукового потенціалу закладу вищої освіти. Досліджено важливість індексів цитування для визначення впливу наукових публікацій закладу вищої освіти на наукову спільноту та наукові досягнення. Окреслено окремі переваги та недоліки при використанні індексів цитування в контексті визначення наукового потенціалу закладу вищої освіти.

Ключові слова: індекс цитування, наукове дослідження, наукова публікація, науковий потенціал, заклад вищої освіти.

В середині ХХ століття в міжнародній науковій спільноті постало завдання щодо вирішення питання проведення оцінки рентабельності окремого науковця-дослідника з метою більш раціонального використання інтелектуального потенціалу людини при здійсненні інтелектуально-творчої діяльності для розвитку глобальної науки. Головним викликом було вирішення проблеми хто та за якими якісно-кількісними показниками зможе оцінити якість наукової праці, оригінальність ідеї та внесок безпосередніх виконавців. Відповідно, задля справедливості та об'єктивності, було вирішено, що основним джерелом інформації про поточні дослідження будуть публікації у спеціалізованих наукових журналах, а кількість цитувань і посилань на отримані дані слугуватимуть орієнтиром, що підтвердить їхню важливість, а також слугуватимуть розвитку конкретної наукової галузі та науки в цілому. З того часу саме індекс цитування став одним з ключових показників, що широко використовується в усьому світі для оцінювання якості роботи дослідників і наукових колективів. Він безпосередньо дає відповідь на ключове питання, скільки разів статті, написані певним автором, були процитовані в працях інших авторів за певний рік. Це дозволяє визначити рівень залученості дослідника у розвиток відповідного наукового